

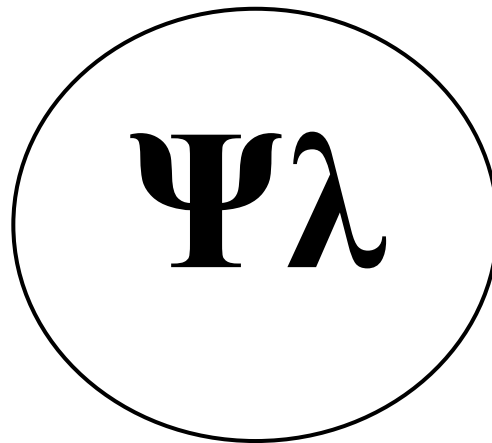
Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

ТЕЗИ
ХІІ Міжнародної науково-практичної конференції

**«ПСИХОЛІНГВІСТИКА В СУЧАСНОМУ
СВІТІ – 2017»**

26–27 жовтня 2017 року

Переяслав-Хмельницький, Україна

Ministry of Education and Science of Ukraine
State Higher Educational Establishment «Pereyaslav-Khmelnytskyi State Pedagogical
University named after Hryhoriy Skovoroda»

THESES
of the 12th International Scientific and Practical Conference

**«PSYCHOLINGUISTICS IN A MODERN
WORLD – 2017»**

October 26–27, 2017

Pereyaslav-Khmelnytskyi, Ukraine

УДК 81'23
ББК 88+81.2-5
П 86

Психолінгвістика в сучасному світі – 2017: Тези XII Міжнародної науково-практичної конференції (26–27 жовтня 2017 року, Переяслав-Хмельницький) / Відп. ред. Л. О. Калмикова; ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди». Переяслав-Хмельницький, 2017. 214 с. (Електронна книга).

Редакційна колегія: Л. О. Калмикова, д.психол.н., проф. (*відп. ред.*), Н. В. Харченко, к.пед.н., доц. (*відп. секретар*), І. В. Мисан, к.пед.н., ст.викл. (*відп. секретар*), І. В. Волженцева, д.психол.н., проф., Л. В. Засекіна, д.психол.н., проф., О. М. Корніяка, д.психол.н., гол.н.с., Х. С. Кючуков, д.пед.н., проф., М. В. Лиля, к.психол.н., доц., М. І. Навальна, д.філол.н., проф., М. О. Оран, д.психол.н., проф., Н. Рінгблом, к. філол.н., доц., В. А. Роменкова, к.психол.н., доц., Н. О. Фоміна, д.психол.н., проф.

Щорічна науково-практична конференція «Психолінгвістика в сучасному світі» зберігає наукові традиції вітчизняної та зарубіжної психолінгвістики, засновані О. О. Потебнею, Л. С. Виготським, О. Р. Лурією, О. М. Леонтьєвим, М. І. Жинкіним, О. О. Леонтьєвим та іншими видатними мовознавцями і психологами, розвиває існуючі підходи до досліджень психолінгвістичних феноменів, пропонує нові погляди на явища мови і мовлення людини й презентує найновіші результати психолінгвістичних розвідок.

Тези конференції надруковані українською, російською, англійською мовами згідно з напрямками роботи її секцій та висвітлюють різні аспекти психолінгвістичної проблематики, зокрема психолінгвістики розвитку, рефлексивної психолінгвістики, мовної свідомості, мовленнєвої особистості, соціальних комунікацій та багатьох інших аспектів.

У збірнику представлені наукові праці викладачів ВНЗ, наукових співробітників, докторантів, аспірантів, магістрантів – представників України, Греції, Швеції, Росії, Естонії, Індії, США.

Рекомендовано вченою радою ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» (протокол № 2 від 14 вересня 2017 р.)

УДК 81'23
ББК 88+81.2-5
П 86

© ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди», 2017

УДК 81'23
ББК 88+81.2-5
П 86

Psycholinguistics in a modern world – 2017: Theses of the 12th International Scientific and Practical Conference (October 26–27, 2017, Pereyaslav-Khmelnyskyi) / Editor in Chief L. O. Kalmykova; State Higher Educational Establishment «Pereyaslav-Khmelnyskyi State Pedagogical University named after Hryhoriy Skovoroda». Pereyaslav-Khmelnyskyi, 2017. 214 p. (e-Book).

Editorial board: *Kalmykova Larysa O.*, Dr. in Psychology, Professor (**Editor in Chief**), *Kharchenko Nataliia V.*, Ph.D. in Pedagogy, Assistant professor (**Executive Assistant**), *Mysan Inna V.*, Ph.D. in Pedagogy (**Executive Assistant**), *Volzhentseva Iryna V.*, Dr. in Psychology, Professor, *Zasiekina Larysa V.*, Dr. in Psychology, Professor, *Korniyaka Olha M.* Dr. in Psychology, Senior scientific worker, *Kyuchukov Hristo S.*, Dr. in Pedagogy, Professor, *Lyla Mahdalyna V.*, Ph.D. in Psychology, Assistant professor, *Navalna Maryna I.*, Dr. in Philology, Professor, *Orap Maryna O.*, Dr. in Psychology, Professor, *Ringblom Natalia*, Ph.D. in Philology, Assistant professor, *Romenkova Valentina A.*, Ph.D. in Psychology, Assistant professor, Professor, *Fomina Natalia A.*, Dr. in Psychology, Professor.

Annual scientific and practical conference «Psycholinguistics in the modern world», maintains traditions of the national and foreign scientific psycholinguistics based by O. O. Potebnia, L. S. Vygotskyi, O. R. Luriiia, O. M. Leontiev, M. I. Zhyntkin, O. O. Leontiev and other prominent linguists and psychologists, develop existing approaches to the research of psycholinguistic phenomena, offers new perspectives on the phenomena of human language and speech and presents the latest results of psycholinguistic investigations.

Conference abstracts are published in Ukrainian, Russian and English in accordance with the directions of its sections and they manifest various aspects of psycholinguistic issues, including psycholinguistics of development, reflective psycholinguistics, language awareness, verbal identity, social communications and many other aspects.

The book presents research papers of university teachers, researchers, doctoral students, post-graduate students, undergraduates – representatives of Ukraine, Sweden, Russia, Estonia, Greece, India, USA.

Recommended by a Scientific Council of SHEE «Pereyaslav-Khmelnyskyi State Pedagogical University named after Hryhoriy Skovoroda» (Transaction № 2 from 14 September 2017)

УДК 81'23
ББК 88+81.2-5
П 86

© SHEE «Pereyaslav-Khmelnyskyi State Pedagogical University named after Hryhoriy Skovoroda», 2017

ЗМІСТ

Богрова Христина. Розвиток просодичного компоненту мовлення дошкільників засобами вокалотерапії: результати формувального експерименту	12
Видолоб Наталія. Психолінгвістичні аспекти самоактуалізації особистості викладача вищої школи	14
Войтенко Олена. Вивчення рідної мови в початковій школі	16
Войтко Оксана. Мовний табір як ефективний засіб для забезпечення соціальної комунікації	18
Волженцева Ирина. Онтомузикотерапія в розвитку емоційно-виразительной сторони речі дошкільника	21
Волик Іван, Наумова Наталія. Підвищення рівня культури спілкування дівчат	23
Гавриш Наталя. Позитивне мовлення в професійно-мовленнєвій комунікації майбутніх і чинних педагогів дошкільної освіти	26
Головнюова Оксана. Роль комунікативних умінь у діяльності медичної сестри	29
Гончарова Тетяна. Жанрова палітра дискурсу футбольних фанатів	32
Дзвивіді Ратнеш, Т-Парлоу Лефвр Сара, Бут Сваті. Міжнародний тероризм і електронне медіа-спостереження та регулювання телевізійних каналів під час висвітлення тероризму	34
Дем'яненко Світлана. Одиниці мови в мовленнєвій діяльності дітей старшого дошкільного віку	36
Дробот Ольга. Специфіка поняттєвого тезауруса менеджера як суб'єкта управління	39
Еливанова Марина, Семушина Валерия. Звуко-цветовые соответствия алфавита и слов при синестезии	41
Засєкін Сергій, Засєкіна Дарія. Підхід нейронауки до моделювання художнього перекладу	43
Засєкіна Лариса. Автобіографічна пам'ять в наративах дітей: психолінгвістичний аналіз	45
Івашкевич Ернест. Психологічні засади здійснення синхронного перекладу	47
Ігнат'єва Світлана. Щоденниковий дискурс як публічний духовний заповіт потомкам	49
Казібекова Вікторія. Вплив мовної ситуації в сім'ї на психічний розвиток дитини	51
Калмиков Георгій. Дискурс і дискурсивний вплив на адресата – сучасна психолінгвістична проблема	54
Калмикова Лариса. Чи потрібне дитині метамовне знання?	56
Карп'юк Марія. Спілкування душ, або душевна комунікація	58
Кириченко Тетяна. Розвиток мовленнєвої комунікації у майбутніх вчителів	62
Коваль Анастасія. Спілкування та соціальна комунікація в мережі	65
Корніяка Ольга. Чинники професійного самоздійснення	68
Коструба Наталія. Асоціативне поле концепту «академія»	70
Крилова-Грек Юлія. Психолінгвістичні особливості маніпулятивного перекладу семантичних одиниць в засобах масової інформації	73

Круглякова Татьяна. Фонетическая интерференция в письменных текстах русско-романских детей-билингвов	75
Летюча Любов. До питання фреймової теорії: скрипт, фрейм, схема	78
Лохвицька Любов. Психологічні механізми розвитку моральних суджень у становленні моральної самосвідомості особистості дошкільника	81
Люріна Таніта. Конструктивне спілкування як ознака міцної сім'ї	84
Малішевська Алла, Зубик Світлана. Управління оберегами здоров'я у просторі психолінгвістики	86
Мисан Інна. Теоретико-методологічні засади психолінгвістичного експерименту розуміння і вживання фразеологізмів дітьми старшого дошкільного віку	89
Мисан Інна, Портняник Лариса. Психолінгвістичні засади розвитку творчого розповідання дітей дошкільного віку	92
Михальчук Наталія, Антюхова Наталія. Розвиток творчого потенціалу перекладача як шлях до становлення його перекладацької свідомості: психологічні підвалини та орієнтири	95
Мільо Андріанна. Лексема біженець в угорській мові: діахронний аспект	98
Молодиченко Валентин. Генеза концепту філософії вищої освіти	100
Молодиченко Наталія, Танана Світлана. Інноваційний підхід до формування соціальних комунікацій у студентів ВНЗ	101
Мороз Валентина. Проблеми експресивного дискурсу	103
Мусієнко Оксана. Проблеми соціальної комунікації особистості в інформаційному просторі	106
Низковська Олена. Дитяча книжка як засіб соціальної комунікації у дошкільному віці	109
Новикова Галина. Нейропсихологические особенности развития детей дошкольного и школьного возраста в условиях непрерывного образования в современном образовательном пространстве	112
Олександренко Катерина. Іншомовна комунікативна компетентність як один із аспектів реалізації професійно-особистісного потенціалу майбутнього фахівця	115
Ольхович-Новосадюк Марія. Емоційний концепт <i>радість</i> в англійській мові	117
Орап Марина. Мовленнєвий досвід та прогностичні можливості у структурі соціального інтелекту дітей молодшого шкільного віку	119
Петрова Галина. Характеристика словотвірних асоціацій на стимули-назви продуктів харчування (на матеріалі української та новогрецької мов)	121
Підчасов Євген. Мислення і його реалізація в мові та мовленні (психолінгвістичний аспект)	123
Побірченко Неонілла. Психологія самовизначення людини в науці та сучасній освіті	126
Постолова Ірина. Аналіз сприйняття лексеми «Європа» студентською аудиторією	129
Прищепа Галина. «Мова ненависті» як лінгвістичний маркер «гібридної війни»	131
Ревуцька Ірина. Тілесно-орієнтована терапія як метод корекції мовленнєвих порушень	133
Рингблом Наталя, Забродская Анастасія, Карпова Светлана. К вопросу о воспитании двуязычного ребёнка в Швеции, Эстонии и на Кипре	136

Розенгарт Юлія. Лінгвальні аспекти неправдивості дискурсу президентів США	140
Рудківська Наталія. Про підходи до виокремлення механізмів синтаксису	141
Савелюк Наталія. Рівні розуміння молитовного дискурсу	143
Савченко Олена. Емпіричні властивості особистісного досвіду	146
Савчук Валерій. Лінгво-риторична своєрідність президентського політичного дискурсу ...	148
Савчук Ольга. Любовне переживання: концептуалізація та вербальне втілення	151
Ситніков Олександр. Формування у майбутніх педагогів системи компетенцій у процесі професійної підготовки	154
Січкаренко Галина. Складності сприйняття фігуральної мови	158
Терехова Діана. Мовна свідомість: стале і змінне (на матеріалі української, російської та білоруської мов)	160
Тесленко Світлана. Національно-патріотична вихованість старшого дошкільника як джерело психолінгвістичного розвитку	162
Тирон Олена. Придбаний акцент як результат спілкування у багатонаціональному оточенні	165
Товкач Ірина. Індивідуальні особливості пізнавальної активності старших дошкільників у процесі мовленнєвої діяльності	168
Томарєва Наталія. Результати психолінгвістичного експерименту на слово-стимул «Європа»: поділ на семантичні групи	169
Трифоновна Олена. Мовна картина світу як чинник формування мовленнєвотворчої особистості старшого дошкільника	171
Ушакова Оксана. О развитии языковой способности в дошкольном детстве	174
Федько Світлана. Психолінгвістичний вимір соціокультурної компетентності практикуючого психолога	177
Фомина Наталья, Орлов Владимир. Речевая диагностика особенностей направленности личности подростков	180
Форноляк Інна. Психодинаміка готовності учнів різного віку до засвоєння нової інформації	182
Хаметова Людмила. Дискурс у контексті набуття професійних компетенцій	185
Харченко Наталія. Результати вивчення мотивів аудіювання дітей старшого дошкільного віку	187
Храбан Тетяна. Соціально-політичний протест в соціальних мережах у контексті дискурс-аналізу	189
Чернякова Олена. Специфіка навчання зразків мовлення («мовні кубики»)	192
Чижма Діана. Особистісна саморегуляція підлітків у поведінковому аспекті	194
Шабінський Микола, Міхальченкова Альона. Рекламний текст як мистецтво маніпуляції	196
Швець Наталія. Іхтіонім як фрагмент лексики на позначення тваринного світу	198
Швець Олександр. Вивчення номінативних речень англійської, французької та української мови у прагматичному аспекті	201

Швець Тетяна. Національно-маркована лексика французької мови – способи перекладу українською мовою	204
Шемуда Марина. Особливості репрезентації емоційності в казці Л. Керрола «Аліса в країні чудес»	207
Яценко Тамара. Психодинамічний підхід до професійної підготовки майбутнього психолога	210

**РОЗВИТОК ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ПЕРЕКЛАДАЧА ЯК ШЛЯХ ДО
СТАНОВЛЕННЯ ЙОГО ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ
СВІДОМОСТІ: ПСИХОЛОГІЧНІ
ПІДВАЛИНИ ТА ОРІЄНТИРИ**

Наталія Михальчук,

*Рівненський педагогічний університет,
доктор психологічних наук, професор, завідувач
кафедри практики англійської мови
Natasha1273@ukr.net*

Наталія Антюхова

*Інститут філології Національного університету
імені Т.Г. Шевченка,
кандидат психологічних наук, старший викладач
кафедри германської філології*

Особистість можна охарактеризувати з огляду на п'ять основних потенціалів, котрі відіграють роль динамічних доміант, що великою мірою спрямовують процес розвитку особистості, а саме: 1) пізнавальний потенціал; 2) морально-етичний потенціал; 3) комунікативний потенціал; 4) естетичний потенціал; 5) творчий потенціал.

Ці потенціали, вважає О.Г. Ковальов (1970), відповідають наступним компонентам структури особистості: спрямованість людини чи ставлення людини до дійсності; можливості особистості, що вміщують ту систему здібностей, яка забезпечує успіх діяльності суб'єкта; характер чи стиль поведінки індивіда в соціальному середовищі; система управління, що впливає на процес саморегуляції «Я»; психічні процеси і стани особистості.

Ряд інших авторів, зокрема М.С. Каган (1974), на основі аналізу різних видів діяльності особистості виділяють п'ять потенціалів, характерних для людини:

- 1) гносеологічний, що визначається обсягом та якістю інформації – знаннями особистості про зовнішній світ, природу і суспільство;
- 2) аксіологічний, який характеризується системою ціннісних орієнтацій;
- 3) творчий, що окреслюється вміннями та навиками, здатностями людини до виконання тієї чи іншої діяльності;
- 4) комунікативний, який визначається комунікабельністю особистості;
- 5) художній, що детермінується художніми потребами особистості й тим, яким чином вони задовольняються.

Виокремлення в структурі особистості творчого потенціалу є, з одного боку, правомірним, тому що в останньому відображено роль творчої діяльності в житті людини в цілому, однак, з іншого боку, зв'язок творчого потенціалу лише

**THE DEVELOPMENT OF THE
INTERPRETER'S CREATIVE POTENTIAL
AS A WAY TO FORM THEIR TRANSLATION
CONCIOUSNESS: PSYCHOLOGICAL
ADVANTAGES AND ORIENTERS**

Natalia Mykhalchuk

*Rivne State University of the humanities,
Gr. in Psychology, Professor, the head of the
department of Practice of English
Natasha1273@ukr.net*

Natalia Antyukhova

*Institute of Philology of the National University
of Taras Shevchenko (Kyiv),
Ph.D. in Psychology, Senior lecturer
of the Department of German Philology*

The person can be characterized by five main potentials that play the role of a dynamic dominant, which greatly directs the process of the person's development. These potentials are: 1) a cognitive potential; 2) a moral and an ethical potential; 3) a communicative potential; 4) an aesthetic potential; 5) a creative potential.

These potentials, according to the theory of O.G. Kovalev (1970), correspond to the following components of the structure of the person: the orientation of a person or the attitude of a man to the surrounding reality; possibilities of the person including the system of abilities, which ensures the success of the subject; nature or style of the individual's behavior in a social environment; the system of management that affects the self-regulation of «I»; mental processes and states of the person.

Some other authors, for example M.S. Kagan (1974), based on the analysis of various types of the person's activities, distinguish five potentials, which are dominant for men:

- 1) epistemological potential, determined by the volume and the quality of information – knowledge of the person about the outside world, the nature and the society;
- 2) axiological potential, which is characterized by a system of valuable orientations;
- 3) creative potential, defined by human skills and abilities to perform this or that activity;
- 4) communicative potential, determined by the communicative skills of the person;
- 5) artistic potential, determined by the artistic needs of the individual and the ways in which they are satisfied.

Separation in the structure of the person the creative potential is, on the one hand, legitimate, since the latter reflects the role of creative activity in human life in general, however, and, on the other

з певним рівнем знань і вмінь особистості є недостатнім з огляду на більш високий рівень складності феномена творчої діяльності.

Як правило, в науковій літературі творчий потенціал визначається репертуаром умінь і навичок людини, здатностями до виконання продуктивних чи репродуктивних дій та мірою їхньої реалізації в певній сфері (чи сферах) діяльності або спілкування.

За концепцією О.М. Матюшкіна (1993), більша частина психічно здорових людей має деякий творчий потенціал, який відрізняється за величиною у різних індивідів. Творчий потенціал складає основу психічного розвитку особистості, визначає темпи і напрямки становлення людини.

Слід зазначити, що підходи вчених щодо визначення сутності, характеру, складових та ролі творчого потенціалу у процесі розвитку особистості є досить неоднозначними. Результати емпіричних досліджень різних аспектів творчої особистості дозволили констатувати, що в науці немає єдиної думки щодо якісних і кількісних показників творчого потенціалу. Основною причиною нечіткого визначення самого змісту та сутності поняття, а також його ролі в процесі розвитку творчої особистості є, по-перше, його порівняння, а, в окремих випадках, – і повна ідентифікація з поняттями «обдарованість», «талант», «творча особистість» (Д.Б. Богоявленська (2000), С.О. Сисоєва (1994) та ін.). По-друге, використання поняття «творчий потенціал особистості» в науковій психолого-педагогічній літературі є подекуди досить невизначеним. По-третє, у зміст поняття «творчий потенціал» науковці вмщують характеристики творчої особистості, творчого мислення, творчих здібностей (П.Ф. Кравчук (2009), О.Н. Лук (1983), Н.Ю. Посталюк (1989) та ін.). Визначення сутності потенціалу ускладнюється й багатопланою системою взаємозалежних характеристик: активності, волі, мети, стилю діяльності, здібностей, мотивів тощо. Феномен творчого потенціалу постає як цілісне, але внутрішньо суперечливе явище, загальний та необхідний момент суб'єктивної здатності людини до виконання певного виду діяльності.

Творчий потенціал В.О. Моляко (2006) розглядає як «ресурс творчих можливостей людини, здатність конкретної людини до здійснення творчих дій, творчої діяльності в цілому». Тобто, вважає вчений, «творча людина... потенційно здатна до творчості. Інша річ – у яких масштабах, у якому обсязі, на яких часових дистанціях, в яких сферах тощо – це вже потребує окремих уточнень у кожному конкретному випадку» (В.О. Моляко, 2006: 14).

hand, it is underlined the connection of the creative potential only with a certain level of knowledge and abilities of the person that is insufficient according to the higher level of complexity of the phenomenon of creative activity.

As a rule, in scientific literature creative potential is determined by the repertoire of human abilities, for ex. the ability to perform productive or reproductive actions and to extent their implementation in a particular area (or areas) of the activity or communication.

According to O.M. Matyushkin's theory (1993), the most part of mentally healthy people have some creative potential, which is different in size because of different people. The creative potential forms the basis of the person's mental development, defined the pace and the direction of human development.

It should be noted that the approaches of scientists to determine the essence, the nature, components and the role of a creative potential in the development of the person are rather ambiguous. The results of empirical studies of various aspects of the creative person have allowed us to state that in science there is no consensus about the qualitative and quantitative indicators of a creative potential. The main reason for the unclear definition of the content itself and the essence of the concept, as well as its role in the development of the creative person is, firstly, its comparison, and, in some cases, complete identification with the concepts of «giftedness», «talent», «creative person» (D.B. Bohoyavlenska (2000), S.O. Sysoyeva (1994), etc.). Secondly, the use of the concept «a creative potential of the person» in the scientific psychological and pedagogical literature is sometimes quite vague. Thirdly, into the context of the content «a creative potential» scholars include the characteristics of a creative person, creative thinking, creative abilities (P.F. Kravchuk (2009), O.N. Luck (1983), N.Yu. Postalyuk (1989) and etc.). Determination of the essence of the potential is complicated by so called multifaceted system of interrelated characteristics: the activity, will, purpose, style of the activity, abilities, motives, etc. The phenomenon of a creative potential appears as a holistic, but internally contradictory phenomenon, the general and necessary moment of the subjective ability of a person to perform a certain type of the activity.

The creative potential is considered by V.O. Molyako (2006) as «the resource of creative possibilities of the person, the ability of a particular person to realize creative actions, creative activity in general». That is, according to the scientist, «a creative person is ... potentially capable for creativity. Another thing is, at what scale, to what extent, at which time distances, in which spheres, etc., it

Динаміку творчого потенціалу суб'єкта В.О. Моляко (1994) бачить в організації, управлінні змістовою діяльністю свідомості за допомогою багаторівневої та розгалуженої диспозиційної системи, що проектується назовні через стратегії й пошуки мисленнєвої діяльності людини. До наукового обігу вчений вводить концептуальне поняття «стратегіальна організація свідомості». Останнє визначається взаємозв'язком зовнішніх і внутрішніх умов за принципом детермінізму. Функція такої організації – «впорядкувати зміст потоку свідомості, знайти в хаосі конкретні системи, спроектувати їх та змодельовати, орієнтуючись також на об'єктивні показники, що задаються усіма тими вимогами, які існують в реальності (у випадках технічних систем – це вимоги щодо структур та функцій технологій виготовлення та моделювання: економічні, ергономічні, художні, екологічні)» (В.О. Моляко, 1994: 86). Саме теорія В.О. Моляко, на наш погляд, створює найбільше можливостей для окреслення сутності та структури перекладацької свідомості фахівця.

already needs some refinements in each particular case» (Mollyako, 2006: 14).

V.O. Molyako (1994) sees the dynamics of the creative potential of the person in the organization of managing the content activity of the consciousness with the help of a multilevel and branched disposition system that is projected outward through strategies and searches of human activity. The scientist introduces the conceptual notion of «*strategic organization of the consciousness*» to the scientific space. The latter is determined by the interconnection of external and internal conditions on the principle of determinism. The function of such organization is to «streamline the contents of the flow of consciousness, to find specific systems in chaos, to design them and to simulate, also guided by the objective indicators set by all the requirements which exist in the reality (in the case of technical systems these are the requirements for structures and functions of manufacturing technologies and modeling: economic, ergonomic, artistic, and environmental)» (Molyako, 1994: 86). In our opinion it is V.O. Molyako's theory, that creates the greatest possibilities for outlining the essence and the structure of the translator's consciousness of a specialist.

Наукове видання

ПСИХОЛІНГВІСТИКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ – 2017

Тези

XII Міжнародної науково-практичної конференції

26–27 жовтня 2017 року
(Переяслав-Хмельницький, Україна)

Scientific publication

PSYCHOLINGUISTICS IN A MODERN WORLD – 2017

Theses

of the 12th International scientific and practical conference

October 26–27, 2017
(Pereyaslav-Khmelnytskyi, Ukraine)

Комп'ютерна верстка і дизайн – І.В. Мисан

© ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький
державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди», 2017

Підписано до видання 24.10.2017 р. Формат 60X84 1/8.
Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 16,2